

Երևան, 24 Փետրով, 2025

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈԹ

(միասնաբար արտասահուած)

Իմասպութիւն Հօր Յիսուս, քուր ինձ իմասպութիւն կը արիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի շար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. Եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 78

ԱՍՏՈՒԱԾ ԻՆՉՊԵՍ ԱՌԱՋՆՈՐԴԵՑ ԻՐ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԸ

Լսեցէք ինչ որ կ'ուսուցանեմ, ով իմ ժողովուրդս, ականջ դրէք ըսելիքներուս:
Օրինակ մը պիտի տամ,
մեր անցեալին վերաբերող խորհուրդներ պիտի ներկայացնեմ.
բաներ՝ որոնք լսեցինք ու գիտցանք, որոնք մեր հայրերը պատմեցին մեզի:
Մենք մեր զաւակներէն պիտի չպահենք,
այլ՝ գալիք սերունդներուն պիտի պատմենք
Տիրոջ հզօր գործերը՝ օրիներգութեան արժանի,
անոր կատարած սբանչելի գործերը:
Անիկա իր պատուիրանները տուաւ Յակոբի սերունդներուն,
իր Օրէնքը տուաւ Խարայէլի ժողովուրդին,
եւ մեր հայրերուն հրահանգեց՝ իրենց զաւակներուն սորվեցնել զանոնք.
որպէսզի գալիք սերունդը եւս, որ դեռ աշխարհ պիտի գայ,
գիտնայ՝ եւ ինք իր կարգին պատմէ յաջորդ սերունդին:
Որպէսզի նոր սերունդները իրենց յոյսը Աստուծոյ վրայ դնեն.
չմոռնան ինչ որ անիկա ըրաւ, այլ՝ անոր պատուէրները գործադրեն:
Անհնազանդ եւ ապստամբ չըլլան իրենց նախահայրերուն նման.
այն սերունդին՝ որ Աստուծոյ չվստահեցաւ, եւ Աստուծոյ հաւատարիմ չեղաւ:

ՃԱՐԱԿԱՆ

Յոյս խմես գուտ տէրքաւիչյանցանաց խմոց.

մի անտես առներ զբլուխումն արտաստուաց խմոց. ոլորմեա ինձ աստուծած:

ԱՊՈԹ

Տէր Աստուծած գթութեան, դուն որ եկար ո'չ թէ կորսնցնելու՝ այլ ապրեցնելու մարդոց հոգիները, ներէ՛ քու առատ ողորմութեամբդ, որովհետեւ Դուն միայն երկինքի մէջ աննառելի ես եւ երկրի վրայ ան-զնելի. Դուն, ամէն բանի սկիզբն ես, ու ամէն բանի մէջ ամբողջ. օրինեալ ես բարձունքներուն մէջ, եւ Քեզի կը վայելէ փառք յաւիտեանս: Ամէն:

ՃԱՐԱԿԱՆ - ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՈՒԾ

Սուրբ Աստուծ, սուրբ եւ հզօր, սուրբ եւ անմահ, որ յայտնեցար վասն մեր, ողորմեա մեզ: (X3)

Փրկել զմեկ ի փորձութենէ եւ յամենայն վկանզից մերոց:

Եւ եւս խաղաղութեան զՏէր աղաչեսցուք: Վասն լսելի լինելոյ Տեառն Ասպուծոյ ձայնի աղաջանաց մերոց բարեխօսութեամբ սուրբ Ասպուածածնին, եւ իշանելոյ ի վերայ մեր ողորմութեան եւ զթութեան Տեառն Ասպուծոյ: Ամենակալ Տէր Ասպուած մեր, կեցն' եւ ողորմեա:

ԾԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրարդութիւնն, առու աշխարհիս խաղաղութիւնն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւնն, ննջեցելոց արքայութիւնն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ՕՐՈՒԱՆ ՆԻՒԹԸ

ՀՎ

ԱԶՂՄՈՍ 78

ՄԽԻԹԱՐՈՒԹԵՒՄ ՆԵՂՈՒԹԵԱՆ ՄԷՋ 78:1-8

Նախորդ, 77-րդ Սաղմոսը նեղութեան մէջ միխթարութիւն գպնելու մասին էր, որ Ասաֆ իբրեւ աղօթք եւ օրինակ ներկայացուց: Նեղութեան մէջ միակ միխթարութիւնը Ասպուծոյ կարարած մեծագործութիւն-ները յիշելը, անոնց վրայ խորհրդածեն ու խոկալը: Իսկ այսօրուան Սաղմոսը 78-րդ այդ գոր-ծերուն թուումը, որ իբրեւ օրինակ եւ իբրեւ առակ կը գործածաւ ու կը ներկայացնէ: Երկարապարում Սաղմոս մըն է, որ պիտի փորձենք բաժին-բաժին կարդալ ու սերպել: Այս Սաղմոսը պարզապէս պարմութեան մը վերաբառումը չէ որ կ'ընէ, այլ որպէս օրինակ, ցոյց տալու բոլոր ժամանակներու հաւաքացեալներու վիճակն ու փորձառութիւնը:

Առաջին համարը ցոյց կու տայ, թէ Ասպուծոյ ժողովուրդը ունի պարփականութիւնը լսելու ինչ որ Ասպուծ Իր պարուիրաններով պիտի ուսուցանէ: Նաև կը յիշեցնէ, որ պարզապէս լսողներ ըլլան, այլ՝ ականջ դնող, այսինքն՝ լոջութեամբ մփիկ ընող եւ միփք դնող: Ժողովրդային բացաբրութեամբ, մէկ ականջն մփնող եւ միւս ականջն ելլող ըլլան այդ խօսքերը: Որովհեփեւ այդ խօսքերը պէփք է որ փոխանցուին սերունդէ սերունդ: Օրինակ մըն է որ պիտի տայ, օրինակ մը, որ իր իսկ ժողովուրդին պարմութիւնն է, սակայն այդ օրինակ պարմութիւնը խորհուրդ ունի իր մէջ: Այնպէս ինչպէս Քրիստոսի ուսուցումները, որոնք առակներով էին, սակայն այդ առակներուն մէջ կային Ասպուծոյ արքայութեան խորհուրդները: Կան այնպէս ինրպէս պիտի ըստ Պօղոս Առաքեալ. «Անցեալի եղած դէպքերը իբրեւ օրինակ»: Բաներ, որոնք լսեր են իրենց հայրերէն, որովհեփեւ այդպէս էր նաև պարուերը Ասպուծոյ դրուած Իր ժողովուրդին, այս եղածները պար-մեցէք զալիք սերունդներուն: Իսկ զալիք սերունդները իրենք իրենց կարգին պարմելու զալիք սերունդներուն: Հեփեւաբար, սերունդէ սերունդ փոխանցուելու պայմանով: Յաճախ կրնանք լսել, մփիկ ընել, բայց միայն մեզի պահել, առանց փոխանցելու զալիք սերունդին: Բայց գեսէք պայմանը, «Մենք մեր զաւակներէն պիտի չպահենք, այլ՝ զալիք սերունդներուն պիտի պարմենք», ինը բան պիտի պարմեն, «Տիրոջ հօր գոր-ծերը, որոնք օրիներգութեան արժանի են»: Ահա թէ ինչու առաջին համարը կը թելադրէ որ ուշադրութեամբ լսեն ու նրիկ ընեն, որովհեփեւ խորհուրդ կայ փոխանցուելիք: այն ինչ որ այսօր կը պակասի մեր իրականութեան մէջ: Այսօր երեխանները ուր է որ կը սորվին Ասպուծոյ ճշմարգութիւններուն մասին: Այսօր ունինք շաբաթօրեայ կամ կիրակնօրեայ դպրոցներ, եւ կարծէք ծնողներ զերծ մնան այս պարփականութենէն, բայց Հին Կրակարանի պարմութիւնը մեզ ինչ կը յիշեցնէ Մովսէսի կեանքէն, երբ առաջին քանի մը ամիսները մայրը զինք սնուցեց: Միթէ ի՞նչ ըրաւ, միայն կաթ, ընդհակառակը կայթին հեփ միասին, անոր ականջին խօսն-ցաւ, պարմեց, երգեց, աղօթեց, եւ ահա քառասուն տարիներ յեփոյ, Մովսէս Փառաւոնի պալարին մէջ իր ինքնութիւնը յայփնեց որպէս Խորայէլացի: Չինանք այդ թակարդը, ուր յաճախ կը խուսարինք, պարմառա-քանելով թէ երեխան ինք թող մեծնայ եւ ինք որոշէ ինչ բանի կ'ուզէ հեփեւիլ, մանաւանդ երբ հարցը կը վերաբերի հոգեւոր դաս-գիտարակութեան, ճշմարիկ Ասպուծածպաշուրթեան: Ասոր լաւագոյն օրինակը Պօ-դոս Առաքեալ երբ կը յիշէ իր գործընկեր Տիմոթեոսը, երբ կ'ըսէ. «Մանուկ հասակէդ գիտես», նաև յիշելով թէ որոնցմէ սորվեցար, մօրմէն ու մեծ մօրմէդ:

Ահա Ասպուծ իր պարուիրաններն ու Օրէնքները կուած Յակոբի սերունդներուն, ինչո՞ւ. իրենց զաւակներուն սորվեցնելու համար, իսկ սերունդները զալիք յաջորդ սերունդներուն: Ինչո՞ւ, որպէսզի իրենց յոյսը Ասպուծոյ վրայ դնեն: Այսօր մենք մեր յոյսը ինչ բանի վրայ դրած ենք: Առաւել եւս, անհնազանդ ու ապստամք ըլլալու եւ Ասպուծոյ անհաւարարին ըլլալու համար, այնպէս ինչպէս որ եղան: Ուրեմն Ասպուծոյ պարուիրանները, ու մանաւանդ՝ անոնց գործադրութիւնը մեզ հեռու կը պահէ անհնազանդութենէ, Ասպուծոյ դէմ ապստամբելէ եւ անհաւարիմ ըլլալէ:

Պահապահ ամենայնի Քրիստոս,

աջ քո հովաննի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: